

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Theses Theologicæ Apologeticæ Et Miscellanæ,
Adversvs Doctrinam Cornelii Iansenii Propvgnatam Ab
Eivs Patronis Svb Prætextv Qverimonix Typographi
Lovaniensis**

Derkennis, Ignatius

Antverpiæ, 1641

IX. De Poena Parvvlorvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73743](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73743)

VIII. DE CONCEPTIONE DEIPARÆ.

Sic aiunt: In suspensionem alteram, si Deo placet, strahunt (Iansenium) quasi de immaculata Virginis conceptione sequius aliquid sentiret, contra nuper decreta Pontificum. Docet quippe (sic loquuntur) cum Augustino: impossibile esse miseriam à Deo infligi sine culpa precedente, cui subsumptum est in Theibus: Sed Beata Virgo passa est miseriam, & mortua est, & iuxta Trident. sess. 6. can. 23. omni peccato actuali caruit: ergo, &c. Ex quo volunt eodem modo sequi Christum fuisse originalis culpe reum, pag. 39.

RESP. Credebamus notum esse cuilibet Christiano Deiparam non esse passam, aut mortuam pro peccatis alienis, ut passus est Christus Dominus: unde quemlibet primò fronte visurum, illam ab omni actuali immunem, originalis ream fuisse, si impossibile esset in innocente creatura reperiri penalitates, non autem Christum Dominum.

Sciunt (inquiunt) Iansenius Virginem spectali privilegio à labe originali à filio potuisse eximi, relictiis vitæ penalitatibus ad virtutis exercitium, ibid. pag. 39.

RESP. Si sciunt, ergo inconsequenter dixit: impossibile est miseriam à Deo infligi sine culpa præcedente. Nam id quod per pri-

uilegium à peccato exempta infligi potest, id certè infligi impossibile non est.

Relictis vitæ penalitatibus.

Optimè; placet sanè commentarius: sed tum firmiter consistet, quod tamquam Pelagianismi basim contra Pontificum decreta traducit Iansenius, possibilitas scilicet status puræ naturæ, quam iam frustra ille trium librorum machinis demoliri conatus est, atque hoc ipso ariete per bonam partem Tractatus illius, quod nullum qualescumque malum inferri possit à Deo creature innocenti.

Nec est tam generalis regula, quæ pati non possit aliquam exceptionem, ibidem.

RESP. Ita scilicet etiam pati potest, quam in præsentia causa format Iansenius: Ex ipsi terminis crudelitatem, & iniustitiam spirat, nocentem animam, nulli peccato obnoxiam ad miseriam status præsentis condemnare. Crudelis ergo, & iniustus potuit esse Deus, dum Virginem, ab actuali, & originali immunem, penalitatibus affligi sinit: sed per exceptionem à generali regula. Vide an hoc non sit prodece potius, quam defendere Iansenium. Vide The- sum cap. 3. Art. 1. & cap. 4. §. 1. & cap. 5. Par. 1. & 2.

IX. DE POENA PARVULORVM.

HOs puniri igne gehennæ ex sententia H. Augustini manifestum esse dicunt his verbis: Sententiam Iansenij, de penis parvulorum, sciunt esse ipsius Augustini, & vtriusque Academiae Belgicæ, pag. 42.

RESP. Certè nescimus, imò scimus non esse, qui locum S. Augustini pro nobis eundem adferimus, ad quem nec Conrius quidquam respondet, nec porro Iansenius, qui Conrium facit suum. Ad Augustini loca, quæ obiciunt, respondet D. Thomas de malo q. 5. art. 2.

Et vtriusque Academiae Belgicæ.

Hoc item nescimus. Meminimus certè adductos pro nobis in Theibus Driedonè, & Malderum Academiae Lotaniensis Scriptores illustres. Quod subscripserint aliqui libello Conrij, notum est; sed non continuò hinc arguitur eiusdem esse sententiæ. Quod probabile censent, etiam cum elogio, docti subinde extollunt. Ut fuerint eiusdem sententiæ, viri modesti contrariam non censurarunt, ut Iansenius: cuius non tam sententiæ, quàm censuræ illam, (quam isti sugillant) cum D. Thoma, D. Bonaventura, Scotto, & omnibus penè Doctoribus Scholasti-

cis opponimus, ut probabiliorum. Quid ergo factum, dictumve perpetratum?

Vnicum interdam S. Patrem, ceteri negligenter rapiunt in defensionem suæ heresi, pag. 31.

RESP. Vnicum S. Patrem? quænam hæc quilibet effutiendi confidentia! Videre possunt, qui oculos habent nullum esse in vniuersis Theibus articulum, qui non sit plerimum Patrum testimonio munitus, credimus tamen eum tangi, qui est de pena parvulorum, ubi duo dumtaxat testes ex SS. Patribus adducuntur. Sed qui plures pollinet eum alij non sint, qui huius rei meminerint, excepto fortasse Gregorio Nysseno, qui etiam nobis fauens citatur à Maldero. Ambrosiastrium credo, explodent ipsi aduersarij.

In defensionem suæ heresi.

Non rectè ex officio Aristarchus hic virgæ censoriæ vitur. Designare debuerat hæresim: id eum non præterit, quæ censuræ ipsè dignus sit, dicat Iurisconsultus, conicere tamen cogimur (ut dixi) articulum de pena parvulorum sugillari: id si est, iuxta Censores illos hæresis erit dicere: Parvulos absque baptismo mortuos non puniri penâ gehennæ: quare D. Thomas, D. Bonaventura, Scot-

cus, Gabriel, Driedo, Malderus, & Scholastici Scriptores penè omnes (vno, alterove

excepto) hæreseos infimulantur. Vide The-
sum cap. 2. art. 4.

X. DE BVLLA PII V. ET GREGORII XIII.

Hanc dicunt 1. à Pio V. fuisse scribis sollicitationibus extortam, eumq; in ea edenda importunitati cefsisse a. 2. vitiatum à nobis Bulla iniuriam, scribendo: Ad perpetuam rei memoriam pro: Ad futuram b. 3. pro verbo circumscribendi male ipsos nos illo proscribendi c. 4. Non in solo Vasquo reperiri vocem Tamen, sed etiam in Suarez d. 5. Melius de Sede Apostolica mereri Iansenium, qui Articulus in Bulla duorum Pontificum damnatos, doctrine S. Augustini molliter applicat (id est, ex prætenfa S. Augustini doctrina cõtra Pontificium Diploma defendit) quam Recentiores qui, contrarium faciendo, veteres Pontifices (vt ipsi iudicant) cum recentibus committunt. e

AD PRIMVM. An dicendo Bullam, à Pio V. Pontifice importunis sollicitationibus extortam, satis reuerenter de Sede Apostolica loquantur, ipsi viderint, & Romani iudicabunt. Nos sentimus Pontificem contra Hæreses, errores, &c. censuras pronuntiantem, importunitati cedere non solere, nec debere: eiusque definitis vocem à Spiritus sancti inspiratione prodire; non ab hominum importunitate extorqueri. Sanè Pontifex ipse aliud indicat, cum dicit: *Quas sententias stricto coram nobis examine ponderatas damnamus, &c.* Quin & Michael Bayus in suis ad Card. Simonettam litteris, non dicit extortam fuisse sententiam; sed iudicium sub Pio IV. inchoatum, sub Pio V. diu pendisse. Cuius sententia, demum à Gregorio XIII. post annos duodecim, fuit confirmata. Sed an etiam extorta? Audiatur ipsa Facultas Theologica Louanienfis, quæ in responfione ad litteras R. P. Prouincialis N. & P. Leonardi Lessij, sic loquitur: *Ad petitionem Facultatis Theologicae Louanienfis, per R. P. Franciscum de Toledo procuratum, vt ad Pij V. Bullam, etiam accederet Gregoriana.*

AD SECVNDVM. Verba Pontificum: *Ad perpetuam rei memoriam*, scripsimus vt in Turiano, & Vasquo reperiuntur. Sed & ipse Michael Bayus, *Ad perpetuam rei memoriam*, scripsit in ea Bulla, quam suæ Apologiae (quæ apud nos est) præfixit. Iam quod Pontifices per *ad futuram* intelligant *perpetuam*, tum ex eo patet, quod Hæreses, erroresque, (quod in Bulla fit) non ad tempus, sed in perpetuum damnari soleant: tum ex ipsis verbis Pij V. qui in fine Bullæ Cardinali Granuellano mandat, vt expendat, *Quid ad perpetuam dictarum sententiarum & scripturarum abolitionem facto o-*

pus sit. Quæ causa, vt opinamur, fuit, quare Facultas Theologica Louanienfis (vt in Responfione supra citata declarat) *ad perpetuam rei memoriam* sancitum voluerit, vt studiosi prædictos articulos, (in Bulla Pij V. & Gregorij XIII. damnatos) in graduum susceptione aburrare, & Magistri, Professoresq; omnes, ab iis docendis, defendendis, asserendisq; abstinere, & diuersam atque oppositam doctrinam tradere iubeantur. Cui constitutioni (verba Responfionis sunt) omnes ad vnum Facultatis Doctores manu propria tum subscribere, estq; ipsa ad perpetuam rei memoriam etiam in publica instrumenta non pauca, & codicillos à nobis relata. Quæ proinde etiam hodie illos religio constringit, iuramentibus in eam sententiam S. Theologiae Doctoribus. Non ergo, vt illi obiiciunt, os Bullæ detorqueamus: sed illo vtimur ore, & fermone, quo ipsis & eorum maioribus Pontifex ipse & Facultas locuti fuerunt.

AD TERTIVM. Vbi tenorem Bullæ referimus, non *proscribendi*, sed *circumscribendi*, verbo vtimur; vt patet ex præfatione ad caput IV. Thefium. Alibi, vbi non tam verba, quam sensus Bullæ adfertur, licuit nobis, *proscriptionis* voce vti; quod licuit Iansenio, & Auctori Indicis. Videatur hic tom. 2. verbo *Bellarminus*, & *Bulla*: ille tom. 2. lib. 3. de statu naturæ puræ cap. 22. vbi de istis propositionibus loquens sic dicit: *Quid ergo ad propositionem, quam proscripsit Sedes Apostolica: & ita passim etiam alibi proscripfitas* vocat.

AD QVARTVM. Negamus vocem *Tamen* in Bulla Suarij reperiri. Quod autem in Bullæ explicatione vim interpunctionis, siue commatis (') per *tamen* Suarez exprimit; rectè facit, non in Bullæ fraudem; sed ad sensum explicandum, quem Bulla ipsa requirit. De Commate porrò illo, quod contra fidem originalis Bullæ à Recentioribus additum iacet Iansenius, mirum nunc silentium; cum proditum sit Bullam Authenticam ms. omni omnino interpunctione carere. Bullam verò in Camera Apostolica impressam, eo loco apertissimum comma habere. Fatentur ergo id temerè iactatum à Iansenio.

AD QVINTVM. Nota Iansenium tom. 2. lib. 3. de statu naturæ puræ cap. 22. vt veram defendere hanc propositionem à Pontificibus damnatam: *Deus non potuit ab initio creare hominem qualis nunc nascitur.* Vbi cum sibi obieci-
set: *Quid ergo ad propositionem quam proscripsit*
Aposto-